

תוכחה ונחמה בהוי

שאלות עיון בפרק ה' (חלק ב')

- א. עיינו בפרק ה' – בבקיאות כל הפרק, ובעיון מפסוק ח' עד סוף הפרק לימדו עם המצודות ומפרשי הנביא
- ב. 6 פתיחות יש בפרק זה בלשון "הוי" – מתוך 22 כאלה בספר ישעיה מהי משמעות הלשון "הוי" – מדוע פותח בה הנביא את תוכחתו?
- ג. האם יש קשר בין התוכחות השונות הנפתחות באותה פתיחה – מה היחס ביניהם, האם יש מכנה משותף או נושא משותף לכולם?
- ד. השוו בין פרק ב' פסוק י"ז ובין הנבואה הדומה לו בפרקנו – מה ניתן ללמוד מהשוואה זו?
- השוו בין נבואת עמוס פרק ה' פסוק י"ח, ופרק ו' פסוק א' – ובין פרקינו מה ניתן ללמוד מהשוואה זו?
- ה. סוגיית שתיית היין חוזרת בכמה מהתוכחות הנמצאות פרק – במה חמורה שתית היין משאר בעיות מוסריות שישנן, מה מייחד את היין?
- ו. בסוף הפרק מתייחס הנביא לבוא נבוכדנצר מלך בבל על ירושלים – מה היחס בין בבל וצבאה כפי שמתוארת בפרק ובין ישראל בתיאוריהם כאן?
- ז. מה היחס בין נבואות "ההוי" וביאת נבוכדנצר ובין משל הכרס הנזכר בתחילת הפרק?

לכן כאכל קש לישן אש, כיוכי יש קש אוכל
אש והלא דרכו של אש לאכול קש, אלא זה ביתו של עשו שנמשל
לקש דכהיב יובית עשו לקש. לשה אש זה ביתו של יעקב דכהיב
ייהיה בית יעקב אש. והשש להבה ירפה זה ביתו של יוסף,
שנאמר יובית יוסף להבה, שרשם כמק יהיה אלו האבות שהם
שרשיהם של ישראל. ופרחם כאבק יעלה אלו השבטים שהם פרחם
של ישראל, כפני מה כי מסו הורת ה' צבאות זו תורה שנכתב,
ואת אכרת קדוש ישראל נאצו זה תורה שבעל פה, וכן הוא אומר
ייעל מה אברה הארץ, וכן הוא אומר ייונח ישראל טוב וגו', וכן
הוא אומר ייצבא תנתו על התמיד וגו'.

246 (91)